

Św. Jan Paweł II jako wielki czciciel i orędownik kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa i Eucharystii

Ksiądz Sławomir Oder – postulator w procesie beatyfikacyjnym papieża Polaka napisał, że: *„Modlitwa dla Karola Wojtyły stanowiła życiowy pokarm. Jako kardynał, a następnie papież rozpoczynał dzień o piątej rano udając się do kaplicy, aby modlić się do godziny szóstej. O szóstej wracał do pokoju, aby odbyć medytacje, a następnie udawał się ponownie do kaplicy, aby o siódmej celebrować Mszę św. Ważnym momentem życiodajnej modlitwy był dla papieża codzienny Akt oddania się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. O znaczeniu tego aktu świadczy fakt, że nosił zawsze przy sobie napisaną własnoręcznie małutkimi literami modlitwę, kończącą się słowami: „Wszystko dla Ciebie, Najświętsze Serce Jezusa”.* Na tym fundamencie przez całe swoje życie wznosił i umacniał swoją duchową świątynię, w której bardzo ważne miejsce zajmowało Serce Jezusa. Jako pasterz całego Kościoła przekazywał to, co najlepsze wszystkim wierzącym¹.

Św. Jan Paweł II był wielkim czcicielem i propagatorem kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa. 6 czerwca 1997 roku w kazaniu pod krokwią w Zakopanem przypomniał Polakom, gdzie było źródło jego pobożności i czci do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Czerpał je z bogatej polskiej pobożności, którą była przeniknięta ta tajemnica. Posłuchajmy krótkiego fragmentu z tej homilii na ten temat: *„Nasze stulecie jest świadkiem intensywnego rozwoju nabożeństwa do Serca Chrystusowego, o czym świadczy wspaniała litania oraz dołączony do niej Akt Poświęcenia Rodzaju Ludzkiego Sercu Bożemu, a także Akt Wynagrodzenia Najświętszemu Sercu. To wszystko przeniknęło głęboko naszą pobożność, stało się udziałem wielu wiernych, którzy czują potrzebę Wynagradzania Sercu Jezusa za grzechy ludzkości, a także poszczególnych narodów, rodzin i osób”*².

Istnieje nierozzerwalna więź między Sakramentem Eucharystii i Sercem Bożym, dlatego w naszych rozważaniach pragniemy przekazywać także niektóre wybrane myśli św. Jana Pawła II na temat Eucharystii. W tym pierwszym rozważaniu pragnę przypomnieć te piękne słowa jakie papież zapisał i przekazał nam w ostatnim roku wielkiego pontyfikatu, w liście apostolskim *Mane nobiscum Domine*, inaugurującym Rok Eucharystii z dnia 7 października 2004 roku: *„Obecność Jezusa winna stanowić jakby biegun przyciągający coraz większą liczbę dusz w Nim zakochanych, które potrafią pozostawać przy Nim długi czas, wsluchiwać się w Jego głos i niemalże słyszeć bicie Jego Serca. (...) Pozostawajmy długi czas na kolanach przed Jezusem obecnym*

¹ Ks. dr Czesław Noworolnik, *Czcijmy Serce Jezusa z Błogosławionym Janem Pawłem II*, w: Świadkowie Wiary i Miłości Najświętszego Serca Jezusa; Sympozjum Kraków – Łagiewniki, 14-16 czerwca 2013 ss. 27-29.

² Jan Paweł II, *Homilia wygłoszona podczas Mszy św. w Zakopanem*, w: *Chrystus wczoraj i dziś i na wieki; V pielgrzymka Jana Pawła II do ojczyzny*, Olsztyn 1997, s. 121.

*w Eucharystii, naszą wiarą i miłością wynagradzając zaniedbania, zapomnienia, czy wręcz zniewagi, których Zbawiciel nasz musi doznawać w tak wielu rejonach świata. Pogłębiajmy w czasie adoracji naszą kontemplację osobistą i wspólnotową, posługując się także modlitewnikami, zawsze przenikniętymi Słowem Bożym i doświadczeniem tylu dawnych i bliższych nam mistyków*³. Papieskie wezwanie do adoracji eucharystycznej poza Mszą św. jest tutaj bardzo jasne i wpisuje się pięknie w nasze zobowiązania, by co tydzień przynajmniej godzinę modlić się przed Jezusem wystawionym w Najświętszym Sakramencie, by przede wszystkim wynagradzać za grzechy, by polecać Mu wyznaczane nam intencje i modlić się o królowanie Jezusa w naszych sercach, rodzinach, Ojczyźnie i świecie.

W krótkich rozważaniach na każdy miesiąc pragniemy dla wszystkich członków i animatorów Wspólnot Dzieła Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, przesyłać niektóre wybrane treści z tego wielkiego bogactwa jakie zostawił nam św. Jan Paweł II na temat Serca Bożego i Eucharystii. W obliczu pojawiających się ostatnio licznych ataków na osobę św. Jana Pawła II, które mają też na celu dyskredytować jego nauczanie, a tym samym nauczanie Kościoła, chcemy w tym roku naszej formacji przybliżyć chociaż niektóre, wybrane fragmenty papieskiego przesłania, mając również na uwadze wielkie świadectwo wiary papieża - Polaka. Podejmijmy więc wysiłek wydobywania tych pięknych treści, by odnieść je również do naszego zaangażowania w Dzieło Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa. W obliczu tak wspaniałego przykładu jaki daje nam św. Jan Paweł II, módlmy się o to i pytajmy w naszym rachunku sumienia – czy rzeczywiście czynię wszystko co możliwe, aby uczestniczyć w cotygodniowej adoracji Najświętszego Sakramentu w swojej parafii, by modlić się o Intronizację Najświętszego Serca Pana Jezusa we wszystkich jej wymiarach? Od mojej postawy zależy także i to, czy bliźni z którym żyje, na którego mam wpływ, który może także należy do wspólnoty intronizacyjnej, otworzy prawdziwie swe serce na królowanie Chrystusa. To Jezus pragnie – o czym przypomina nam Czcigodna Służebnica Boża Rozalia Celakówna – aby to uznanie Jego królowania dokonało się w każdej duszy⁴.

Zechcemy też w naszych rozważaniach sięgnąć do bogactwa treści jakie odkrywamy w poszczególnych wezwaniach *Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa*. Św. Jan Paweł II poświęcił wiele uwagi na ten temat, zwłaszcza podczas modlitwy *Anioł Pański* z wiernymi, na nabożeństwach czerwcowych, również w naszej Ojczyźnie, a także podczas innych kazań, okolicznościowych przemówień czy kierowanych listów o tej tematyce. Niektóre z tych przepięknych wezwań pragniemy rozważyć w poszczególnych miesiącach tego roku. Może będzie nam przez to łatwiej wnikać w głębię treści tak często odmawianej przez nas *Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa*.

³ Jan Paweł II, List apostolski *Mane nobiscum Domine* na Rok Eucharystii: październik 2004 – październik 2005, nr 18, Wydawnictwo M, Kraków 2004.

⁴ Por. Rozalia Celakówna, *Wyznania z przeżyć wewnętrznych*, s. 234, Wydawnictwo WAM 2007.

Papież przypomniał, że Serce Chrystusa jest zawsze otwarte dla wszystkich. W homilii kończącej Wielki Jubileusz Roku 2000, która miała miejsce 22 lata temu, w uroczystość Objawienia Pańskiego 6 stycznia 2001 roku, powiedział: **„Zamykają się dziś Drzwi Święte „symbol Chrystusa”, ale pozostaje szeroko otwarte Serce Chrystusa. Nadal mówi On do ludzkości spragnionej nadziei i sensu: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię”⁵ (Mt 11, 28).** Skoro Serce Boże otwiera się dla nas na to nowe tysiąclecie, to należy je czcić, uwielbiać i dążyć do tego, aby wszelkie nasze inicjatywy – również i te, związane z Dziełem Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa – były obecne i uświęcone w tej tajemnicy Bożej miłości. W naszym posługiwaniu, mimo naszych słabości, mimo pokusy zniechęcenia i odejścia, mamy ciągle zaczynać od nowa, by usilnie starać się odkrywać i realizować wolę Bożą w swoim życiu. Siłę i wytrwałość na tej drodze otrzymujemy z tego niewyczerpanego źródła, jakim jest Serce Jezusa, Syna Ojca Przedwiecznego. Przypomniał o tym pięknie papież na zakończenie tej homilii, nawiązując do drogi jaką przemierzali Mędrcy. Posłuchajmy i my tego wezwania: **„Nadszedł teraz czas, aby spojrzeć przed siebie, zaś opowiadanie o Mędrkach może w pewnym sensie wskazać nam nasz duchowy szlak. Mędrcy mówią nam przede wszystkim, że gdy spotka się Chrystusa, trzeba umieć się zatrzymać i przeżyć głęboko radość obcowania z Nim. „Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon”. (Mt 2, 11). (...) Chrześcijaństwo rodzi się i nieustannie odradza z tej właśnie kontemplacji chwały Bożej, jaśniejącej na obliczu Chrystusa. To Jego oblicze mamy kontemplować, dostrzegając niejako w Jego oczach „rysy” Ojca i przyzwalając, aby nas ogarnęła miłość Ducha Świętego. (...) To zanurzenie w kontemplacji nie przeszkadza nam jednak iść dalej, ale wręcz nakazuje nam wyruszyć – wzorem Mędrków – na nowy szlak, na którym stajemy się głosicielami i świadkami”⁶.**

Módlmy się, aby to wielkie bogactwo myśli św. Jana Pawła II, te jego cenne wskazania stały się przedmiotem rozważań w naszych wspólnotach. Zanurzeni w miłości Chrystusa idziemy – podobnie jak Mędrcy – z nadzieją w dalszą przyszłość, odkrywając i realizując wolę Bożą w naszym życiu. W takim też duchu, mamy w tym pięknym Dziele Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa uczestniczyć, by oddawać należną cześć Jezusowi – odpowiadając miłością na Miłość, poprzez rozwój własnej pobożności do Najświętszego Serca Pana Jezusa i do Najświętszej Eucharystii. Rozważając te święte tajemnice, napełnieni obecnością Chrystusa wierzymy, że w tej drodze odkrywania nowych szlaków, staniemy się dla naszych braci i sióstr Jego prawdziwymi i przekonującymi świadkami.

o. Andrzej Zajac CSsR

⁵ Jan Paweł II, Homilia podczas Mszy św. w uroczystość Objawienia Pańskiego zamykającej Wielki Jubileusz Roku 2000, w: *Serce Jezusa w dokumentach Kościoła...*, s. 493.

⁶ Tamże, s. 495.